

[Arbejdsministeren]

ge arbejdsmarkedspolitiske tiltag og til efterløn. I det omfang, der er tale om efterløn, reduceres udgifterne til dagpenge tilsvarende.

Af Industriministeriets svar på spørgsmål nr. S 1084 fremgår det, at man ikke har fået tilstrækkelig garanti fra Danish Crown om, at arbejdspladserne på slagteriet vil blive opretholdt, såfremt staten indskyder 10 mio. kr. i Food Park Samsø. Under disse omstændigheder kan de øgede udgifter til dagpenge derfor opstå uanset statsligt tilskud eller ej.

Spm. nr. S 1083

Til *indenrigsministeren* (21/4 94) af:

Aage Frandsen (SF):

»Er der lovmæssigt noget til hindring for, at Århus Amt og Samsø Kommune økonomisk går ind og støtter Food Park Samsø for at sikre 140 arbejdspladser, der skønmæssigt vil forsvinde, hvis slagteriet Danish Crown på Samsø må lukke?«

Begrundelse

Af dagspressen er det fremgået, at hverken amt eller kommune må gå ind og støtte en konstruktion som Food Park Samsø, og at det er derfor, et statsligt engagement har været inde i overvejelserne. At det skulle være tilfældet, fremgår ikke af den litteratur som behandler spørgsmålet.

Af Poul Carstensen: »Kommunerne og erhvervspolitikken«, 1993, side 117, fremgår det: »Det er muligt, at et kommunalt tilskud til for eksempel svineslagteriet på Samsø må anses for lovligt i forbindelse med en økonomisk krise eller omlægning af produktionen, fordi slagteriet er en af øens vigtigste virksomheder i forhold til landbrugsmulighederne på øen i øvrigt.«

Tilsvarende synspunkter på det generelle plan findes i Erik Harder: »Dansk kommunalforvaltning II«, 1987, side 55, og Matthiasen og Garde: »Kommunalret«, 1991, side 54.

I forhold til situationen på Samsø forekommer det med denne litteratur som baggrund helt oplagt, at en kommune og vel også et amt må yde støtte til et projekt som Food Park Samsø.

Svar (4/5 94):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det har i de kommunale tilsynsmyndigheders ældre praksis været antaget, at selv om kommunal støtte til erhvervsvirksomheder ikke var lovlig, medmindre der forelå lovhjemmel, havde kommuner dog adgang til at støtte nøddestedte virksomheder, hvis bevarelse var af essentiel betydning for kommunens økonomi. Denne adgang er oprindeligt blevet støttet på nødretslignende betragtninger, hvorefter det er anset for lovligt, at en kommune benytter sig af et ulovligt middel, nemlig direkte støtte til virksomheder, for at redde et større gode, kommunens økonomiske eksistens.

Under nutidige forhold – dvs. efter kommunalreformen, hvor antallet af kommuner og dermed kommunernes størrelse ændredes drastisk – forekommer det ikke sandsynligt, at betingelserne for at yde støtte vil kunne være opfyldt, idet lukning af en virksomhed normalt ikke vil true en kommunes økonomiske eksistens, jf. herved også betænkning nr. 1153/1988, side 93.

Således som den af spørgeren omtalte sag foreligger oplyst for mig, er det derfor min opfattelse, at det ikke efter kommunalfuldmagtsreglerne vil være lovligt at yde kommunal støtte til bevaring af slagteriet på Samsø.

Et kommunalt tilskud til en konkret nøddestedt virksomhed vil i øvrigt nu også skulle forelægges for Europa-Kommissionen på grund af reglerne om statsstøtte i Traktatens art. 92-93.

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet endvidere fra Industri- og Samordningsministeriet fået oplyst, at Industriministeriet tidligere har meddelt Århus Amtskommune, at amtskommunen ikke kunne yde et lån til Food Park Samsø for dermed at sikre produktionsfaciliteter for Danish Crown på Samsø. Baggrunden herfor er, at ydelse af et sådant lån vil være i strid med § 2, stk. 4, i lov nr. 383 af 20. maj 1992 om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter, hvorefter der ikke via kommunal deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter må ydes direkte finansiel støtte til enkelte virksomheder.

Den adgang, som industri- og samordningsministeren ved lov nr. 1089 af 22. december 1993 – der trådte i kraft den 19. marts 1994 – har fået til at dispensere fra § 2, stk. 4, omfatter